

خیلی از نویسندگان مهم معاصر کار خود را از کارگاه‌های گلشیری شروع کرده و جوایز مهمی را به نام خود ثبت کرده‌اند

حال و روز شاگردان گلشیری

مانده امینی

از جوایز شاگردان کارگاه‌های هوشنگ گلشیری می‌توان یک لیست بلندبالا تهیه کرد. او بی‌اغراق پدر نسل تازه‌ای از نویسندگان ایرانی بود که حالا هرکدام برای خود، اسم و رسمی به‌هم زده‌اند. جلسات هفتگی داستان‌خوانی و نقد داستان او از سال ۱۳۶۲ تا سال‌های پایانی عمرش برقرار بود و ماحصل آن روزهای تمرین و خوانش، ظهور نویسندگان بزرگی مثل حسین سنابور، ابوتراب خسروی، عباس معروفی، حسین مرتضائیان آبکنار، شهریار مندنی‌پور، محمد محمدعلی و... بودند. یونس تراکمه، عضو کمیته برگزاری جایزه هوشنگ گلشیری درباره کارگاه‌های گلشیری گفته است: او هرگز برای خود ردای مدرسی ندوخته بود که شاگرد جمع کند. او حرکتی ایجاد می‌کرد و با شاگردان با شرکت‌کنندگان در کارگاه‌ها یا دوره‌هایش همراه می‌شد. در جایگاه استاد نمی‌ایستاد که دیگران صرفاً شنونده باشند و او گوینده. خودش بین حاضران می‌نشست و همه را درگیر کار و نقد می‌کرد. اما شاگردان آن سال‌های گلشیری امروز کجا هستند؟ چه می‌کنند؟

حسین سنابور

سال 1339 به دنیا آمده و خودش در جایی گفته است که داستان‌نویسی را از کلاس‌های هوشنگ گلشیری آغاز کرده است. رمان «نیمه غایب» حسین سنابور که حالا به چاپ هجدهم رسیده، سال‌هاست که در ویرتین کتابفروشی‌ها در زمره پرفروش‌ترین رمان‌های معاصر فارسی قرار داده شده است. او که این روزها سومین اثر از سه‌گانه خود را با عنوان «آتش» از سوی نشر چشمه راهی بازار کرده است، لیست بلندبالایی از جوایز ادبی را هم در کارنامه خود دارد. مهرگان ادب را در سال 78 برای رمان نیمه غایب برده است. در سال 85، ششمین دوره جایزه هوشنگ گلشیری هم برای مجموعه داستان کوتاه «سمت تاریک کلمات» از آن سنابور شده است. جایزه ادبی «پلدا» هم در سال 81 به سنابور رسیده است.

ابوتراب خسروی

در فضای فارس به دنیا آمده و زاده یکم فروردین سال 35 است. «اسفار کاتبان»، «رود راوی» و «ملکان عذاب» تریلوژی ابوتراب خسروی است؛ 3رمانی که براساس گفته خود خسروی به لحاظ محتوایی با هم در ارتباط هستند. این 3 کتاب با 3 محوریت قداست، فرقه‌گرایی و خرافه منتشر شده و

هرکدام بارها و بارها تجدید چاپ شده‌اند. اسفار کاتبان برنده جایزه مهرگان ادب در سال 82 و رود راوی برنده چهارمین دوره جایزه هوشنگ گلشیری شده‌اند. شنبه ششم خرداد 91، ابوتراب خسروی نیز جایزه یازدهم دوره گلشیری را برای «ویران» از داستان ضیاء موحد گرفت. خسروی همچنین هفتمین جایزه ادبی جلال آل‌احمد برای رمان «ملکان عذاب» را به خانه برده است.

عباس معروفی

نامش با «سمفونی مردگان» بر سر زبان‌ها افتاد؛ رمانی که تعصب، تحجر و کمی‌ها و کاستی‌های یک خانواده سنتی را به چالش کشیده بود، به سرعت و بارها خوانده شد.

عباس معروفی، زاده 27 اردیبهشت 36 که فعالیت خود را زیر نظر هوشنگ گلشیری و محمدعلی سپانلو آغاز کرده است، رمان‌نویس، نمایشنامه‌نویس، شاعر، ناشر و روزنامه‌نگاری است که این سال‌ها در آلمان زندگی می‌کند. نام معروفی با بسیاری از جوایز این عصر گره خورده است. او بنیانگذار 3 جایزه ادبی قلم زرین گردون، قلم زرین زمانه و جایزه ادبی تیرگان است. اما در زمان‌هایی که معروفی، خود مورد قضاوت واقع شده هم جایزه هلمن هامت در سال 1996، جایزه روزنامه‌نگار آزاده سال اتحادیه روزنامه‌نگاران کانادا در همان سال، جایزه «بنیاد انتشارات ادبی فلسفی سور کامپ» برای رمان سمفونی مردگان در سال 2001 و جایزه بنیاد ادبی آرتولد تسوایگ در سال 2002 را به‌دست آورده است.

شهریار مندنی‌پور

کمتر کسی را پیدا می‌کنید که قلم شیوا و روان شهریار، مبهوتش نکرده باشد. فرم برای او هرگز دست‌وپا گیر نیست و تن به تکراری‌ها نمی‌دهد. او در «ماه نیمروز» به خوبی این توانایی خود را به رخ خواننده می‌کشد. همین امسال رمان «ماه‌پیشونی» نوشته شهریار مندنی‌پور با ترجمه سارا خلیلی در بخش آثار ترجمه جوایز ادبی «پن» آمریکا نامزد کسب جایزه شد. شهریار، زاده بهمن 35 است. مندنی‌پور، به‌عنوان یکی از شاگردان جوان گلشیری، امروز از مهم‌ترین نویسندگان نسل سوم داستان‌نویسی ایرانی به شمار می‌رود و سال‌های سال در دانشگاه‌های هاروارد و بوستون کالج و تافتس هم تدریس کرده است. «شرق بنفشه» این نویسنده هم بارها و بارها تجدید چاپ شده است.

حسین مرتضائیان آبکنار

یکی از جوان‌های تازه نفس کارگاه‌های گلشیری بود. او که به سال 45 در تهران متولد شده، در سال 69 در کارگاه‌های گلشیری شرکت کرده است؛ داستان‌نویس و فیلم‌نامه‌نویسی که خیلی‌ها او را با رمان «عقرب روی پله‌های راه‌آهن اندیمشک» می‌شناسند؛ کتابی که بعد از 3 بار تجدید چاپ، به لیست سیاه توقیف اضافه شد. آبکنار در سال 85، به‌خاطر همین رمان برنده جایزه ادبی گلشیری شد. خودش می‌گوید حضورش در جبهه‌های جنگ بر فضای داستان‌هایش تأثیر گذاشته است.

او همچنین جایزه مهرگان ادب و جایزه ادبی واو برای متفاوت‌ترین رمان سال را هم به‌خاطر این رمان که برخی آن را ضدجنگ می‌دانند، از آن خود کرده است.

محمد محمدعلی

محمد محمدعلی، فقر را به خوبی می‌نویسد. او به سال 1327 در تهران به دنیا آمده است. او سمبولیسم را با واقعیات اجتماعی تلفیق کرده و تقریباً در تمام رمان‌هایش چندآوایی داستانی وجود دارد. او از آذر 1359 سردبیری نشریه ادبی فرهنگی «برج» را به‌عهده گرفت. در سال 1360 محمدعلی به همراه هوشنگ گلشیری و ناصر زراعتی جلسات داستان پنجشنبه را بر پا کرد که تا سال 1364 ادامه یافت و سپس همراه با جواد مجابی و محمد مختاری جلسات شعر سه‌شنبه را پایه‌گذاری کرد. او به‌خاطر رمان «برهنه در باد» جایزه بهترین رمان سال تحت عنوان یلدا را از آن خود کرد.